

Δύο μήνες από την κοίμηση της μακαριστής πρεσβυτέρας Θέκλας Παντελή († 4 Νοεμβρίου 2012)

[Άγιοι - Πά](#)

[Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Υπερβάσα το «χαύνον» της

*γυναικείας φύσεως, το ασθενές και αδύναμο, για να θυμηθώ τον υμνογράφο
«έδειξε ανδρεία και αντρικία ψυχή και φρόνημα».*

Ευφυής, πολυτάλαντη, πληθωρική, χαριτωμένη. Φίλεργη, φιλόπονη, φιλόανθρωπη και φιλόρετη.

Με σπάνια ταλέντα και χαρίσματα. Ευειδής, καλλίφωνη, φιλόκαλη, ζωγράφος, με κλήση στη συγγραφή και την αληθινή καλλιτεχνία. Δεν μιλούσε ποτέ για τον εαυτό της και τα παιδιά της. Δεν κάγχαζε, δεν υπηγορούσε, δεν παινευόταν για τις επιτυχίες της.

Εφάρμοζε το πατερικό «λάθε βιώσας». Ποτέ δεν την άκουσα να κατηγορεί, να καταλαλεί. Ποτέ δεν την είδα να ακηδιάζει, να πλήττει. Λαμπάδα καιομένη για τα παιδιά της, το Χριστό, όλο τον κόσμο.

Δεν καυχήθηκε ποτέ ότι πρώτευσε στο Γυμνάσιο Λύσης, το Παγκύπριο Εμπορικό Λύκειο Λάρνακος, την Παιδαγωγική Ακαδημία. Ως δασκάλα ήταν εξόχως χαρισματική. Ως πρεσβυτέρα ήταν υπόδειγμα υπομονής, πίστεως, αφοσιώσεως, συμπαραστάσεως στον ιερέα σύζυγό της. Ως σύζυγος ήταν σπάνια σε πιστότητα και αγάπη. Ως μητέρα ήταν μοναδική συνδυάζοντας αγάπη και επιμονή σε αρχές και αξίες. Ήταν για όλους μας σοφή σύμβουλος, σταθερή και άοκνη συμπαραστάτιδα, φοβερή προστασία! [\(περισσότερα...\)](#)